tüted ANKARA ŞUBESİ HABER BÜLTENİ

Sayı : 12 Nisan — 1978

Sahibi, Sorumlu Müdürü : Namık Kemal Döleneken

Mithatpaşa Cad. 28/24 Tel : 25 43 05



Bir Mayıs'ta Bir Mayıs Alanına

1 Mayıs, 1886'da Amerikada işçilerin, iş gününün 8 saat olması için genel greve gittikleri gündür. Kadın, çocuk demeden işçileri günde 14-16 saat en kötü koşullarda çalıştıran, üstelik ücretleri düşürebilmek için dört eyalette işbirliğine girişen, Amerikan burjuvazisine karşı, daha önceki girişimleri sonuçsuz kalan işçi sınıfının 5000 işyerinde kendi haklarını kabul ettirmek için genel direnişe geçtiği tarihıir.

Bu genel grev tüm haklı ve güçlü işçi hareketlerinde olduğu gibi, burjuvazinin baskı ve provokasyonlarıyla karşılaştı. 4 Mayıs'a kadar süren olaylar polisin ateş açmasıyla, çok sayıda işçinin ölümüyle sonuçlandı. Burjuvazi büyük bir insan avına başladı. Tutuklanan 8 işçi liderinden dördü 11 Kasım 1887 tarihinde idam edildi. İşçi liderlerinden Albert PARSONS asılmadan önce şunları söyledi : **«Tüm dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam, canl olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım.»**

Amerikan işçi sınıfının ve işçi liderlerinin uğradığı bu zulüm, bütün dünya işçileri arasında geniş tepkilere yol açtı. Amerikada 8 saatlik iş günü için başlatılan mücadele, uluslararası işçi sınıfı hareketine «yaşamlarının, çıkar ve mücadelelerinin ortak, sermayenin sınıf ve gericiliğin uluslararası» olduğunu, yaptığı mücadelenin sermaye ve gericiliğe karşı verilen dünya çapındaki mücadelenin bir parçası olduğunu anlattı. Uluslararası Işçi sınıfı hareketi 1889'da Paris'te 1 Mayısı bundan böyle işçi sınıfının uluslararası birlik mücadele ve dayanışma günü olarak kabul etti.

1 Mayıs 1890 yılından sonra Amerika, Fransa, Avusturya başta olmak üzere, çok sayıda ülkede genel grev ve toplantılarla kutlanan bir işçi bayramı niteliğini kazanmıştır.

Günümüzde 1 Mayıs'ın Anlamı

Bu gün dünyanın dört bir yanında kutlanan bir mayıs ülke şartları ve gösteri biçimi ne olursa olsun işçi sınıfının kutladığı uluslararası bir dayanışma günüdür. Tüm sermayeye ve gericiliğe karşı mücadelenin birliğinin en anlamlı bir şekilde ortaya konduğu, egemen sınıflara işçi ve emekçilerin gücünün gösterildiği bir gündür.

1 Mayıs sadece gülünüp eğlenilecek bir bayram bir şenlik günü değildir. Geçmiş mücadelenin anısının tazeleneceği gelecekteki mücadeleler için bilincin ve kararlılığın bileneceği, yüreklerin heyecanla dolup taşacağı bir gündür.

1 Mayıs yalnızca işçi sınıfının bayramı değildir. Tüm emekçilerin işçi sınıfı hareketiyle çıkarbirliğinin arttığı günümüzde gericiliğe, tekellere, emperyalizme karşı tüm çalışan halkın bayramıdır.

Türkiyede 1 Mayıs

1906 yılından itibaren 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından kutlanmaya başlamıştır. 1921 yılından sonra ise emperyalist güçlerce işgal altında bulunan, Ulusal Kurtuluş Savaşı vermekte olan yurdumuzda Ankara, Adapazarı, İzmir, İstanbul gibi bazı illerimizde anti emperyalist büyük kitle gösterileriyle daha büyük bir bilinçle kutlanan gerçek bir uluslararası dayanışma günü olmuştur.

1923 yılından başlayarak egemen sınıflar 1 Mayıs gösterilerini engelleme çabalarına başlamıştır. 1924 yılında bu engelleme işçi liderlerinin tutuklanması, gazete ve dergi yönetim yerlerinin basılmasına vardırılmıştır. 1925 yılında Doğudaki hareketleri bastırmak bahanesiyle girişilen terör, İşçi Sendikalarının ve siyasi örgütlerin kapatılmasıyla birlikte tüm işçi eylemlerinin de yasaklanması sonucunu getirmiştir. Bundan sonra uzun yıllar 1 Mayıstan önce çok sayıda işçi liderinin gözaltına alınıp 1 Mayıstan sonra bırakılması bir gelenek halini almıştır.

Engelleme çabaları sadece bu düzeyde kalmadı. İşçi bayramının gerçek anlamını gölgelemek, bu anlamdan saptırmak için önce 1 Mayısı «Bahar Bayramı» ilan ettiler. Böylece istediler ki, işçi sınıfı 1 Mayıs 1886'yı, öteki ülke işçilerini, mücadele birliğini ve dayanışmayı unutsun kırlara gezmeye gitsin. Sonra 24 Temmuzu «İşçi Bayramı» ilan ettiler. İstedilerki 1961 Anayasasından bile daha geride kalan, lokavtı yasal bir hak olarak kabul eden grev ve toplu sözleşme yasasının kabul günü «Büyük bir bayram» olarak kutlansın.

Bir Mayıs'ın temelinde işçi mücadelesi ve kanı vardır. Sermayenin zulmü vardır. 15-16 Haziranları yaratarak gelen işçi sınıfımız DİSK'in öncülüğünde 1 Mayıs 1976 da 57 yıllık engelide aşmış, 500000'lik bir kütlesel katılımla bu uluslararası dayanışma günü, devrimci anlamına uygun bilinçli bir şekilde kutlanmıştır.

Engellemeler 1 Mayıs 1977 yılında bütün şiddetiyle devam etmiştir. Buna rağmen büyük kitle gösterileriyle kutlanan bu uluslararası dayanışma gününde, burjuvazi uyguladığı provokasyonlarla 34 işçi ve emekçinin ölümüne neden olmuştur.

Bütün bu engelleme çabalarına rağmen bu uluslararası dayanışma günü işçi sınıfımız tarafından kutlandı ve daima daha büyük, daha güçlü, daha bilinçli kitleler tarafından kutlanacaktır.

Yaşasın işçi sınıfının ve emekçilerin Uluslararası Birlik Mücadele dayanışması,

Yaşasın 1 Mayıs.

Not: Bir Mayıs'a gidiş için ayrıntılı bilgi ikinci sayfada.

İSTANBUL,DA DEMOKRATİK ÖRGÜTLER NATO'YA HAYIR KAMPANYASI SÜRDÜRÜYOR

İstanbul'da 23 örgüt adına yayınlanan bildiriyi aynen yayınlıyoruz :

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER

Türkiye bundan 26 yıl önce, emperyalizm ile işbirliği içindeki egemen güçler ve onların kuklası siyasi iktidarlar aracılığı ile saldırgan NATO'ya sokulmuştur. Türkiye'nin Nato'ya girmesi ve ABD ile yaptığı 55 gizli, ikili kölelik anlaşması ile emperyalizme bağımlılığı pekiştirilmiştir. Anadolu toprakları 101 adet ölüm üssünde bulunan Nato kontrolündeki ordu tarafından işgal ettirilmiştir. Türkiye'nin kendi savunmasında asla kullanamıyacağı nükleer, biyolojik ve atom bombalarına yığınak edilmiştir.

NATO NEDİR?
NİÇİN KURULMUŞTUR?

● NATO uluslararası kapitalist - emperyalist sömürünün silahlı gücüdür. Nato gerek kuruluşu, gerekse işevleri açısından uluslararası tekellerin, IMF ve Dünya bankası gibi uluslararası sömürü örgütlerinin kuruluş ve işevleri ile iç içedir.

● 1945 yılında IMF (Uluslararası Para Fonu) ve dünya bankası kuruldu. (Bugün dünya bankasının başında Vietnam kaliâmının mimarı MC. NAMARA bulunmaktadır.)

● 1947'de Marshall planı ve yardımları yürürlüğe girdi.

● 1949'da NATO (Kuzey Atlantik Anlaşması) kuruldu.

● ABD'nin büyük askeri kuvvetlere gerek duyması ve Nato'nun kuruluşu hayali bir Sovyet saldırısına ve komünizm tehdidine dayandırıldı. Gerçek neden ise ulusal kurtuluş hareketlerini, bağımsızlık mücadelelerini çıktığı yerde yok etmek, kapitalist - emperyalist sistemin vurgun alanlarını, sömürü ve talanını korumak, SOSYALİZMİN yayılmasını önlemek, onu mümkün olduğu kadar dar bir alana sıkıştırmak ve yok etmektir.

● NATO'nun 1959 yılında 31 ülkede 275 üs şebekesi, 1400 üssü ve bu üslerde 1.000.000 Amerikan askeri vardı.

NATO ve TÜRKİYE

● 1950 yılında Nato'ya girmek ve emperyalist sisteme yaranmak isteyen siyasi iktidar Meclis'e danışmadan ve kamuoyunu hiçbir şekilde haberdar etmeden Kore Savaşına katıldı. Bu savaşta Türkiye ABD'den sonra en çok kayıp veren ülke oldu.

● 1952 yılında Türkiye ABD'ye ayrıca üsler vermek ve gizli, ikili kölelik anlaşmaları yapmak koşuluyla Nato'ya alındı.

● Nato'ya girmekle Türkiye savunmasında kullanamıyacağı yarım milyondan fazla askeri olan bir orduyu beslemek zorunda bırakılmıştır.

● Bütçenin üçte birini götüren savunma giderleri, eğitim ve sağlık giderlerinin enaz altı katı olmuştur.

● Ordunun askeri teçhizatı, yedek parçaları ve hatta benzini ABD'nin iznine tabi kılınmıştır.

● Kıbrıs sorununda olduğu gibi, komşu ülkelerle çatışmalar tahrik edilerek silahlanma yarışı ve militarizm körüklenmiştir.

● Emperyalizm Türkiye'yi ekonomik olarak kendine bağlarken diğer yandan da Nato ve Cento gibi askeri ve siyasal bağlantılar yaratmak suretiyle, ülke içinde kendini kamufle ederek gizli bir denetim mekanizması oluşturmuş, aynı zamanda bir İÇ OLGU haline gelmiştir. Böylece anti-emperyalist mücadeleyi saptırarak ulusal mücadele ile sınıfsal mücadeleyi birbirinden kopartıp, yalnızca sınıfsal bir plâna sıkıştırarak, bir iç savaş durumuna getirmeye çalışmaktadır.

Biz demokratik kitle örgütleri, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist mücadeleyi bir bütün olarak kararlı bir şekilde sonuna kadar sürdüreceğimizi duyururuz.

NATO EMPERYALİZMİN SALDIRGAN GÜCÜDÜR.
İKİLİ ANLAŞMALAR YIRTILMALI, ÜSLERE EL KONULMALIDIR.
NATO'YA HAYIR!

TÜTED Ankara Şubesi Komisyonları Oluşturuluyor

Komisyonlarda görev almak isteyen üyelerimizin en geç 15 Mayıs 1978 tarihine kadar Yönetim Kurulu'na bir dilekçeyle başvurması gerekiyor.

KURULACAK KOMİSYONLAR :

— Örgütlenme Komisyonu
— Araştırma, Dokümantasyon Komis.
— Eğitim Komisyonu
— Yayın Komisyonu
— Mali İşler Komisyonu
— Öğrenci İşleri Komisyonu
— Meslek Sorunları Komisyonu
— Bilimsel, Teknik Komisyon

MTA'da Yemek BOYKOTU

10.4.1978 Pazartesi günü Memur yemekhanesinde verilen yemek MTA çalışanlarından bin'e yakın kişiyi zehirlemiştir. Olay sonrası 11.4.1978 günü MTA çalışanları öğle yemeğine yığınsal olarak BOYKOT etmişlerdir.

Konu ile ilgili olarak TÜTED, Dev Maden-SEN, TMMOB, TÜM-DER MTA Enstitüsü işyeri temsilcilikleri, zehirlenme olayını protesto anlamında, yemekhane ve yemekler konusunda istemleri de içeren yaygın imza kampanyası sonuçlarını Genel Direktör Doç. Sadrettin Alpan'a iletip, sorumluların cezalandırılmasını istemişlerdir.

Ayrıca yemekhane ve yemekler konusunda dört örgüt temsilciliklerinin oluşturacağı somut çözüm yollarını içeren rapor Genel Direktörlüğe sunularak, karşılıklı diyaloglarla uygun çözüm oluşturulacaktır.

İLLER BANKASINDA DENETÇİ SEÇİMİNİ ADAYIMIZ KAZANDI

İller Bankasının 19.4.1978 günü yapılan Genel Kurulunda TÜTED, TÜM-DER, TMMOB ve Devrimci Belediyeler Derneği'nin desteklediği, bankada çalışanlar tarafından saptanan üyemiz Ahmet Unutmaz banka denetçisi seçildi. 70 Oy kullanılan genel kurulda eski denetçi (AP yanlısı) 26 oy alırken adayımız 44 oy alarak bu göreve getirildi.

BİR MAYIS'A KATILMAK İÇİN :

— İşyeri temsilcinizle ya da bizzat şube yönetimiyle ilişkiye geçerek adınızı yazdırınız.

— Kişi başına gidiş geliş ücreti olarak 200 TL. ödeyiniz.

— 30 Nisan günü en geç saat 23.00'de TÜTED'de olunuz.

İstanbul'a topluca gidilecek, bir Mayıs akşamı da yine topluca geri dönülecektir.

GENEL KURUL BİLDİRİSİ

Dünyada, emperyalist gerici güçlerin savaş, sömürü ve tahakküm cephesine karşı, dünya ilerici güçlerinin barış, demokrasi ve özgürlük cephesi giderek güçlenmektedir. Kapitalizmden sosyalizme geçişin yaşandığı çağımızda gün geçtikçe etkinliğini yitiren emperyalizm saldırganlaşmakta, kendine bağımlı yarı sömürge ve sömürge ülkelerde faşizmi tezgahlamakta, ırk ayrımını körüklemekte, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini kanla bastırmaya çalışmaktadır. Halklar arası barış, dostluk ve dayanışma sürecinde sosyalist sistemin önderlik ettiği yumuşama politikası, emperyalist saldırganlık politikasını mahkum etmektedir.

Ülkemizde emperyalizme bağlı yerli tekelci burjuvazi, toprak ağalığı, tüm gerici güçler, işçi sınıfımızın öncülüğünde giderek gelişmekte ve güçlenmekte olan ulusal bağımsızlık ve demokrasi kavgasını açık terör ve kanla bastırmaya çalışmaktadırlar. Tırmanan faşizm, siyasal iktidar olanağını kaybetmemek için, terör ve provokasyon girişimlerini yoğunlaştırmıştır. İşçi, köylü, gençlik ve tüm demokrasi yanlıları üzerindeki faşist terör ve cinayetler, özellikle MC dönemlerinde palazlanmış olan gizli, açık faşist kuruluş ve yuvalarca sürdürülmekte, toplu katliamlar boyutlarına ulaşmaktadır.

Biz, demokrat, ilerici, sosyalist teknik elemanlar olarak:

Emperyalizmin, ülkemiz üzerindeki egemenlik ve baskısını yok etmek üzere:

1. NATO, CENTO, AET gibi, emperyalizmin askeri ekonomik ve kültürel tüm örgütlerinden çıkılması, ülkemizdeki yabancı üslerin kaldırılması ve emperyalist ikili kölelik anlaşmalarının feshedilmesi,

2. Bölgemizde barışın sağlanması yolunda tüm komşularımızla, karşılıklı yardımlaşma ve dostluk temeli üzerinde yapıcı işbirliğinin sürdürülmesi, saldırmazlık paktlarının imzalanması, altında hükümetimizin de imzası bulunan Helsinki Nihai Senedindeki kararların ülkemizde de uygulanmasının sağlanması,

3. Nötron bombası ve her türlü yığınsal kırım silahlarının yasaklanması,

4. Filistin halkına karşı sürdürülen siyonist saldırıların mahkum edilmesi ve Filistin halkının ve tüm ezilen dünya halklarının anti emperyalist kurtuluş mücadelelerinin desteklenmesi, gereğine olan inancımızı yineleriz.

Buna bağlı olarak ülkemizde sömürüsüz ve baskısız bir yaşamın kurulması yolunda :

1. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın düşünce, örgütlenme ve eylem özgürlüğünü kısıtlayan 141 ve 142. maddeler başta olmak üzere tüm antidemokratik ceza yasası maddelerinin kaldırılması, dernekler, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasaları ve diğer yasaların demokratik bir öze kavuşturulması,

2. İşçi sınıfımızın sendika seçme özgürlüğü için referandum hakkının yasalaştırılması, genel grev ve dayanışma grevi hakkının verilmesi ve grev hakkının her türlü kısıtlamalardan kurtarılması, **tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların sağlanması,** insanlık suçu lokavtın yasaklanması,

3. Tüm çalışanlara, siyasi partilere girme, ve siyasal partilerde çalışma hakkının tanınması,

4. Seçme yaşının 18, seçilme yaşının 21 olarak yasalaştırılması, dış ülkelerdeki işçilerimize oy verme hakkının tanınması, demokratik bir seçim yasasının çıkartılması,

5. Tüm kamu kuruluşlarında, çalışmanın demokratik bir öze kavuşturulması, çalışanların yönetimde etkinlik kazanmaları, üniversiteler ve TRT'nin bu anlamda gerçek özerkliğe kavuşturulması,

6. Kamu kuruluşları, öğrenim kurumları ve tüm diğer çalışma birimlerinin faşist işgalden arındırılması, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, tüm faşist yuvaların ve örgütlenmelerin dağıtılması.

7. İlerici, demokrat örgütler ve kişiler üzerindeki tüm baskıların kaldırılması, işkence ve cinayetlere son verilmesi, her türlü göz altına alımın yasaklanması, tüm siyasal tutukluların özgürlüğe kavuşması, cezaevleri infaz yasasının insanlığa uygun bir öze kavuşturulması,

8. Ulusal baskı ve ayrıcalıkların son bulması, ırkçı-şoven saldırı ve politikalara son verilmesi, her dilden ilerici yayının hiçbir kısıtlama olmaksızın yayınlanması,

9. Köylüler yararına demokratik bir toprak reformunun yapılması ve uygulamaya konulması, tarım ve orman emekçilerinin ekonomik örgütlenme haklarının verilmesi ve sosyal güvenliğe kavuşturulması,

10. Uluslararası Teknik Eleman Kuruluşlarına üye olma ve serbestçe ilişkiler sürdürmenin önündeki yasal olan ve olmayan tüm engellerin kaldırılması,

için mücadelemizi sürdüreceğimizi bildiriyoruz.

İçinde bulunduğumuz şu günlerde gerici faşist odakların saldırı ve provokasyonlarını yoğunlaştırdıklarını izliyoruz. Faşist terör, cinayet ve toplu kırımlar üst üste geliyor İşçi sınıfımızın ve tüm çalışanların zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerinin tümden yok olacağı bir açık faşist yönetimi tezgahlamak isteyenler, saldırı, provokasyon ve kitle katliamlarıyla sıkıyönetim arıyorlar.

Ülkemizin bu koşullarında 20 Mart günü işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK'in çağrısı ile ve tüm ilerici güçlerin katılımı ile ülke çapında gerçekleştirilen «Faşizme İhtar ve İş Bırakma Eylemi»nin anayasal bir hak olduğunu ve gerici faşist güçleri hedeflediğini vurgularız.

Son olarak, Ankara Savcı Yardımcısı Doğan Öz de faşistlerce katledildi. Yargı organlarına kadar uzanan bu kanlı faşist eller er geç kırılacaktır. 20 Mart'daki kitle dayanışmamızın, ilerici hukuk adamı Doğan Öz'ün cenazesinde de gösterilmesi bunun açık kanıtıdır.

Faşizmin geriletilmesi ve demokrasinin savunulup geliştirilmesi yolunda düzenlenecek kitle eylemlerinde bundan böyle de, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi sınıf ve tabakalarla, tüm ilerici örgüt ve kuruluşlarla güç ve eylem birliği içerisinde olacağımızı kamu oyuna duyururuz.

20 MART : İşçi Sınıfının Faşizme İhtar Direnişine Teknik Elemanlar da Örgütlü ve Yığınsal Olarak Katıldılar

Ülkemizde işçi sınıfı ve yandaşları mücadele tarihlerine şanlı bir sayfa daha eklediler. 20 Martta işçiler, memurlar, öğretmenler, öğretim üyeleri, hukukçular ve teknik elemanlar saat 08.00-10.00 arasında iki saat süreyle işi bıraktılar. Öğrenciler derslere girmeyerek bu direnişe destek oldular.

CIA ve kontr-gerillanın güdümündeki faşist güçlerin 16 Mart günü İstanbul Üniversitesinden çıkmakta olan ilerici öğrencilere bomba ve silahla saldırması sonucunda 6 kişi ölmüş, çok sayıda öğrenci de yaralanmıştı. Bu olay 1 Mayıs 77'den bu yana olmuş en büyük katliamdı. Bu olay üzerine 17 Martta bir açıklama yapan DİSK işçilerin bu olayı protesto etmek ve faşizme ihtarda bulunmak için 20 Martta işi bırakacağını açıklamış, tüm çalışanları da bu direnişi desteklemeye çağırmıştı. 18 Mart günü ise ortak bir açıklama yapan, aralarında TÜTED'inde bulunduğu demokratik örgütlerin genel başkanları; «DİSK'in 17.3.1978 tarihli kararı anti-faşist mücadele yolunda atılmış önemli bir adımdır. Üyelerimizin bu konuda üzerine düşeni yerine getireceğine inanıyoruz» dediler.

Faşizmin büyük burjuvazinin en gerici, en şoven, en saldırgan kesimlerinin iktidarı olduğunun, faşizme giden yolların ancak bir

- 20 MART DİRENİŞİ İLE İLGİLİ OLARAK GENEL BAŞKANIMIZ AYKUT GÖKER BASIN SAVCILIĞINDA İFADE VERDİ.
- TEK'DE ÇALIŞANLARDAN BİR KISMI HAKKINDA 20 MART DİRENİŞİNE KATILDIĞI GEREKÇESİYLE İDARİ SORUŞTUMA AÇILDI. HAKLARINDA SORUŞTURMA AÇILANLARDAN BİR KISMININ O GÜN ANKARA'DA BİLE OLMAMASI DİRENİŞİN BURJUVAZİYİ NE KADAR ÜRKÜTTÜĞÜNÜ VE ŞAŞKINLIĞA DÜŞÜRDÜĞÜNÜN BİR GÖSTERGESİDİR.

cephe içinde ortak mücadele vermekten geçeceğinin, direnişin faşist mihraklara karşı kitlesel ihtarın bir yöntemi olduğunun bilincinde olan işçi ve emekçi kitleler, burjuvazinin tüm olanaklarını kullanarak karşı çıkmasına karşın faşizme karşı mücadelede kararlı olduklarını kanıtlayan bağımsız tavırlarını ortaya koydular.

Tüm ülke çapında bir milyon işçi ve emekçinin katıldığı direniş büyük bir olgunluk ve kararlılık içinde geçti. İstanbul ve İzmir gibi sanayi kentlerinde özel sektöre bağlı işyerlerinde çarklar dönmedi. Ankara'da Belediye, EGO, Fen İşleri, Sular İdaresi, TEK, TCK İller Bankası, Elektrik İşleri Etüd, TRT, Bayındırlık Bakanlığı, MTA, DSİ gibi işyerlerinde tüm çalışanlar faşizme karşı birlikte direndiler. Birçok işyerinde katılım % 100 oldu. Teknik elemanlar da bu onurlu mücadelede yerlerini aldılar. 2 Saatlik direniş süresince tüm yurtta hayat felce uğradı. Halkın da gönüllü katılımıyla, üretim durdu, ulaşım aksadı, TRT yayınları kesintiye uğradı, elektrik ve sular kesildi.

Bu görkemli direnişten korkan burjuvazi, eylemi karalamak için yoğun bir kampanyaya girişti ve sermayenin sözcüsü basın direnen milyonlardan hemen hemen hiç bahsetmezken, birkaç noktada polisle çatışan sorumsuz gurupların eylemlerini manşete çıkardılar, malzeme olarak kullandılar. Bu olgular da bireysel terörizmin kitle mücadelesi içinde yeri olamıyacağını, ancak burjuvazinin ekmeğine yağ sürebileceğini gösterdi.

Ancak ne burjuvazinin karalamaları ne bireyci terörist çarpıtmalar işçi sınıfının, diğer tüm emekçilerle birlikte ülkemizde ilk kez gerçekleştirildiği, mücadele tarihinde bir dönüm noktası olan bu önemli olayın değerini azaltmayacaktır. Faşizme ihtar direnişi son değildir. Bunun bilincindeyiz yeni mücadelelere hazırız.

TÜTED ANKARA ŞUBESİ 3. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Kongre sonunda yayınlanan kongre bildirisi Bültenimizin 3. sayfasında yer alıyor.

TÜTED Ankara Şubesi 3. Olağan Genel Kurulu 26 Mart 1978 günü yapıldı. Kongre TÜTED Ankara Şubesinin geldiği düzeyin ve mücadele kararlılığının açık bir göstergesi oldu. Toplantı başlarken verilen önergeler gereğince faşistler tarafından öldürülen Cumhuriyet Savcı yardımcısı Doğan Öz'e karşı son görevimizi yerine getirmek için Genel Kurul'a ara verildi ve cenaze törenine disiplinli bir çekilde katılındı.

Turhan Tuna'nın başkanlığında yürütülen Genel Kurul'da okunan çalışma raporu üzerine otuz'u aşkın üye söz aldı. Ancak kongrenin bir günde bitirilmesinin zorunluluğu nedeniyle konuşmalar kısıtlanmak zorunda kalındı. Kongrede bu durumda söz konusu edilerek önümüzdeki yıllarda genel kurulların bir günle sınırlanmaması temenni edildi. TÜTED Ankara Şubesi çalışmalarının çeşitli noktalarını değerlendiren konuşmacılar, ileri dönük öneriler sundular. Daha önceki kongrelere oranla somut sorunlara ve çözüm önerilerine yönelik konuşmaların yoğunluğu şüphesiz önemli bir gelişmeydi.

Kongre'de ayrıca 20 Mart direnişi konusunda DİSK'e dayanışma telgrafı çekilmesi, çalışanlar arasında kıyımlarıyla tepki toplayan Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer ve EGO Genel Müdürü Ethem Özbakır'ın kınanması, Ulusal baskı ve asimilasyona karşı çıkılması ile her dilden ilerici yayının serbestçe yayınlanabilmesi konusunun kamuoyuna iletilmesine ve bu doğrultuda mücadele verilmesine karar verildi.

Seçimlere iki liste halinde gidildi. Seçimleri kazanan İlerici Birlik listesi 487, Teknik Elemanların Devrimci Birliği listesi ise 313 oy aldılar. Bu seçimler sonucunda oluşan yönetim kurulu görev bölümünü şöyle yaptı :

Namık Kemal Döleneken	Başkan
Samih Özgen	Yazman
Hülya Kumbasar	Sayman
Ali Çağlar	Üye
Coşkun Gönültaş	Üye
Necdet Okan	Üye
Mustafa Turan	Üye